

Dular Jože:
Janezov zob.

»Kaj jokaš in cviliš, moj Janezek mali, če zob se ti maje?« je dedek dejal.
»Poslušaj me rajši, kaj jaz bom naredil, da zob čisto sam ti iz ust bo izpal. Na kljuko bom vroico drobno pritrdil, na njo zob privezal in v kozarec vodé bom do vrha natočil ter nekaj govoril... in zob bo izpadel kar mimogrede.«

Kar rekel je dedek, sta tudi storila. S privezanim zobom je Janezek stal tri metre od vrat in pazljivo poslušal, kar dedek polglasno iz knjige je bral. In dedek prebira, nenadoma zgrabi kozarec in pljuskne v obraz mu vodó. Preplašen je Janezek hitro odskočil — in v ustih zdaj nič več zoba ni bilo.

Ob koncu
šole ...

Slovstvo

Gustav Strniša, Harmonikar Binček. — Pred kratkim je naše mladinsko slovstvo obogatelo za novo knjigo Harmonikar Binček, ki jo je napisal naš sotrudnik Gustav Strniša. V knjižici, ki jo je pisatelj razdelil v dva dela, opisuje življenje malega Binčka, ki kaže prav posebno veselje do igranja na harmoniko. V prvem delu doživi Binček mnogo izrednih dogodkov in se nikakor ne more ustaviti. Prav mnogokrat ga ujamejo tolovaji, a se jim vedno srečno izmuzne iz pesti, dokler ne pride k dobrim ljudem, zlasti h gospodu profesorju Perdanu, ki spozna njegov izredni talent za glasbo in ga zato da učiti na konservatorij, kjer končno promovira za doktorja glasbe in tako doseže svoj življenjski cilj.

Delo preveva skoz in skoz idealno gledanje na svet, je vse polno lepih romantičnih doživljajev, kar kaže, da se je znal pisatelj lepo poglabiti v otroško fantazijo, ki si vsepovsod slika prav rada izredne dogodke v gozdovih, med tolovaji in rokovanja in v ciganskem življenju. Medtem ko prevevajo prvi del razni avanturistični dogodki, je pa v drugem delu težišče postavljeno v umetniško življenje. V drugem delu posveti pisatelj mnogo razmišljanj cigančku Jovu, ki je sicer tudi umetnik, a bolj v ciganskem smislu

naravni umetnik, medtem ko Binček svojo naravno nadarjenost do umetnosti, zlasti do glasbe, močno dvigne s šolanjem, ki mu pomaga, da spozna pota, po katerih so hodili različni veliki umetniki. Šola mu pomaga, da se poplemeniti in izpopolni in da najde v svoji umetnosti samega sebe. Tako ima delo poleg preproste zunanje fabule tudi zelo globoko in resnično umetniške misli. Marsikateri odstavki so povsem pravilno za mladinsko knjigo posvečeni vzgoji in izobrazbi, saj vsebujejo premnogo lepih učiteljskih misli za malega harmonikarja Binčka. Glavna taka misel je, da se tisti, kdor hoče postati pravi umetnik, mora zavedati, da sta za doseg takega velikega cilja potrebni dve stvari: nadarjenost in delo. S tem hoče pisatelj povedati, kako se je mladi Binček od podzvestnega slutenja prave umetnosti dvignil končno do zavestnega uživanja in podajanja lepote v glasbi. — Delo je bogato in razumeva-joče ilustriral priznani ilustrator mladinskih del Niko Pirnat. Delo je pisano dovolj zanimivo in napeto, a jezikovno tu in tam nekoliko šepa. Tudi mnogo napak tiskarskega škrata bi bilo treba pri korekturi popraviti, kar se, žal, ni zgodilo. Delo toplo priporočam. — F. J.